

[Hans Thyge Jacobsen.]

Det lovforslag, som er fremsat fra kommunistisk side, må jeg under hensyn til folkeforsikringskommissionens arbejde afvise. At komme med principielle ændringer i øjeblikket synes jeg er ganske forkert. Man må have tålmodighed endnu en 3-4 måneder, eller hvor længe det nu kan være, og så har man jo fri bane til at komme med forslag af principiel karakter; men at komme ind på det ved denne lejlighed må jeg og mit parti synes er ganske forfejlet, så det forslag må vi afvise.

Svend Jørgensen: Det var i 1947, at man ved en ændring af folkeforsikringsloven gennemførte bestemmelsen om, at pristalsregulering fremtidig kun skulle finde sted een gang om året, nemlig på grundlag af pristallet for januar måned, og det var jo, som det er nævnt af den ærede foregående taler, for at lette arbejdet for administrationen med beregningen af renterne. Enhver, som kender lidt til den kommunale administration, vil erkende, at ordningen med omregning af renterne een gang om året er rimelig under normale forhold, men det skal erkendes, at i en tid, hvor pristallet er stærkt stigende, kan en sådan ordning give sig mindre heldige udslag, og så må man altså på anden vis bøde herpå. Det har således været tilfældet i indeværende år, hvor renterne den 1. april 1950 reguleredes på grundlag af pristallet, der for januar måned samme år var opgjort til 315, men som for april måned udgjorde 322. Skal man nu følge de gældende bestemmelser, får rentemodtagerne altså først dækning for denne prisstigning den 1. april 1951, og dette må selvfølgelig anses for ubilligt, så meget mere som arbejdere og tjenestemænd har opnået dækning for denne prisstigning.

Mit parti kan derfor give tilslutning til grundtanken i det foreliggende lovforslag, altså at man som i flere foregående tilfælde råder bod på dette misforhold ved at yde et eengangstillæg. Men medens man ved tidligere lejligheder har ydet dette med en sum, der var ens for alle rentemodtagere, foreslås det nu, at tillægget sættes i forhold til den for hver enkelt rentemodtager beregnede rente, således at tillægget, som foreslås udbetalt den 1. december, udgør 50 pct. af vedkommendes rente for december måned, det vil sige grundrenten plus de faste tillæg, altså ventetillæg, invalidetillæg, bistandstillæg, plejetillæg, ægteskabstillæg, rentetillæg og alderstillæg, men ikke de øvrige tillæg. Jeg er ikke helt sikker på, at man skal følge den her foreslåede fremgangsmåde.

Det lyder meget tiltalende, når det i bemærkningerne til lovforslaget fremhæves, at tillægget i første række skal komme de rentemodtagere tilgode, som ingen indtægt har ved siden af renten, medens de rentemodtager, som forskaffer sig sådan indtægt og derfor får nedsat rente, kun vil få det ekstraordinære tillæg udbetalt med et forholdsmæssigt nedsat beløb. Enhver, der kender lidt til udviklingen i vor aldersrente-lovgivning de senere årtier, vil jo vide, at de gældende fradragsbestemmelser virker stærkt til ugunst for de rentemodtagere, der selv har gjort lidt for at sikre deres alderdom, og som ikke giver op i det produktive arbejde, når de når 60 års alderen eller 65 års alderen for mændenes vedkommende, men stadig deltager i arbejdet.

Denne for mange rentemodtagere ugunstige udvikling er blevet fortsat og forstærket i de senere år ved indførelse af en række tillæg, som netop er sat i forhold til grundrenten. For mig at se vil man, hvis man nu følger det foreliggende forslag, hvorefter tillægget altså skal beregnes efter grundrenten plus de faste tillæg, fortsætte netop denne udvikling, som vi har været kede af. Jeg vil derfor mene, at man i udvalget nøje bør overveje disse forhold, inden man eventuelt forlader den hidtil fulgte fremgangsmåde med udbetaling af et ensartet tillæg for alle rentemodtagere.

Også af hensyn til den kommunale administration må det overvejes, om man skal følge den ene eller den anden fremgangsmåde. Det siger sig selv, at skal tillægget udbetales som en 50 pct.s forhøjelse af grundrenten og de faste tillæg, skal der rundt om i kommunerne foretages en omfattende beregning for hver enkelt rentemodtager, og beløbet skal holdes udenfor den egentlige renteudbetaling den 1. december, så at de enkelte forhøjelser ved regnskabsafslutningen, når året er omme, kan placeres på rigtig måde.

Må det forøvrigt her være mig tilladt at efterlyse den længe bebudede forenkling af de sociale regnskabsskemaer. De nuværende skemaer har efterhånden udviklet sig til at blive intet mindre end et mareridt for den kommunale administration, og den ministerielle og den amtskommunale revision er blevet til et utåleligt pindehuggeri hvert år i disse måneder. Den forbitrer livet for de sociale udvalg og for den kommunale administration, som har gjort sig al mulig umage for at udfylde disse skemaer rigtigt og så får regnskaberne tilbage med 2-3 sider bemærkninger, ofte om lige gyldigheder eller petitesser. Jeg ved ikke, om den